

drog den Slutning, at jeg saa ogsaa maatte mene, at Kvinder skulde være bedst egnede til at være Præster for Kvinder; og Mænd bedst egnede til at være Præster for Mænd, af hvilken Grund vi saa maatte have baade en mandlig og en kvindelig Præst omkring i Sognene, maa jeg gøre opmærksom paa, at de Anstalter, som her er nævnt, er Anstalter for Kvinder, som af en eller anden speciel Grund er kommet derind, og jeg har den Tro, at i de allerfleste Tilfælde egner en Kvinde sig bedst til at tale med kvindelige Fanger, hvoraf nogle er kommet ind i disse Anstalter paa Grund af Forseelser, som netop hænger sammen med Kvindens særlige Natur. Det samme gælder med Hensyn til Fødselsstiftelserne. Jeg tror derfor ikke, at den Slutning, som det ærede Medlem drog af mine Udtalelser, er rigtig.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: Hvis det er Bekymringer med Hensyn til Sjøleplejen i Christianshavns Straffeanstalt, der er medvirkende til, at den højtærede Kirkeminister har fremsat dette Lovforslag, skal jeg gentage, hvad jeg ogsaa sagde ved forrige Aars Debat om denne Sag, at jeg skal være yderst villig til, hvis den højtærede Minister mener, det er paakrævet, at der ansættes en Kvinde til denne Sjølesørgergerning, at gaa med hertil. Men jeg kan ikke begribe, at en Mand ikke skulde kunne forrette den almindelige præstelige Gerning i Christianshavns Straffeanstalt, tage til Alters og lignende. Nærer man Bekymringer for Sjøleplejen i Christianshavns Straffeanstalt, kan det jo afhjælpes uden Ansættelse af en særlig kvindelig Præst.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Den højtærede Kirkeminister brugte det Udtryk, at Rigsdagen er Repræsentant for Kirken. Jeg beder ærede Medlemmer om at slaa dette Udtryk fast. Det vil med andre Ord sige, at det her hævdes, at Rigsdagen er Synode, thi her drejer det sig jo ikke blot om et ydre Anliggende, som man har sagt, men om et indre Anliggende, da her er Tale om Ordination, og det i enhver Henseende er klart, at naar kvindelige Præster skal ordineres, saa maa Ritualet forandres. Jeg slaar altsaa her fast, at det socialdemo-

kratiske Ministerium fastholder denne Opfattelse, som vi naturligvis maa protestere imod til det yderste.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af den højtærede Kirkeministers Udtalelse om, at han ikke troede, man behøvede at gaa langt omkring for at finde en Biskop, som vilde være villig til at ordinere en kvindelig Teolog til Præst. Mit Spørgsmaal er da dette, om det ikke i samme Øjeblik, som vi her i Rigsdagen har vedtaget en Lov om, at Kvinder kan blive Præster, er Biskoppernes Pligt, alle som en, naar det forlanges, at ordinere en saadan Kvinde til Præstegerning. Thi hvis det ikke er saaledes, saa synes jeg, der er en Brist, som vi maa faa afhjælpet, forinden vi optager det foreliggende Spørgsmaal til en Realitetsbehandling.

Moltesen: I Modsætning til den højtærede Kirkeminister haaber jeg, at der ikke skal blive nogen Lov ud af det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at Lovforslaget mangler Oprigtighed, og at Begrundelsen for det er meget psykologisk. Jeg vilde dog ønske, at Udvalget kunde samle sig om det, som i Virkeligheden er Kærnen i det, samle sig om at ændre Lov Nr. 100 af 4. Marts 1921 ved uden videre at stryge sidste Del af denne Lov, nemlig den, hvori der staar, at „med Hensyn til Adgangen til militære Tjenestestillinger og Hverv og til Embeder, hvortil der kræves Præstevielser, har det dog sit Forblivende ved den hidtil gældende Ordning“. Derved overlader vi til Kirken, om den vil have saadanne kvindelige Præster, og til Staten, om den vil have kvindelige Generaler. Jeg tror ikke, vi faar kvindelige Officerer, og jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt vi faar kvindelige Præster; jeg er overbevist om, at de fleste Kvinder vil stemme imod at faa kvindelige Præster — hvor mange Mænd der vil stemme for det, skal Tiden vise. Men hvis vi trænger til at faa disse kvindelige Præster, hvorfor i al Verden skal vi saa ikke have Lov til at faa dem? Mange Biskopper erklærer, at de vil ordinere dem, og det teologiske Fakultet har ingen principielle Indvendinger imod, at Kvinder bliver Præster. Jeg synes, dette vilde være en rigtig Fremgangsmaade, og jeg skal derfor